سال بیست‌وهشتم ■ شماره ۷۹۵۵ ■ چهارشنبه ■ ۲۲ تیر ۱۴۰۱

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
سردبیر: کمیل نقی‌پور

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی/ چاپخانه همشهری ۲
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۱۰ | اذان مغرب ۲۰/۴۲ | نیمه شب شرعی ۰۰/۱۹ | اذان صبح فردا ۴/۱۶ | طلوع آفتاب فردا ۵/۵۹

سخن روز

امام علی علیه السلام:
بدترینِ دشمنان، دست نیافتنی ترین و پنهانکارترین آنها در حیله گری است.
غرر الحکم: ح ۵۷۸۱.

نـــگاره
نیما شاه‌میری

تأثیر شبکه‌های اجتماعی در پایین آمدن سرانه مطالعه

هنرمندان در فضای مجازی

فضای مجازی اهالی فرهنگ و هنر به فعالیت این روزهای آنها اشاره دارد که با مخاطبان خود به اشتراک گذاشته‌اند، از اجرای کنسرت، تا برپایی گالری‌ها و فیلم‌های تازه‌ای که در حال اکران است.

■ **چهره‌ها**

رضا درمیشیان، تیزری از فیلم سینمایی «مجبوریم» منتشر کرده و اشاره داشته در این فیلم پارسا پیروزفر ایفای نقش دارد.

نازنین شعبانی بازیگر و صداپیشه سینما، تئاتر و تلویزیون، که این روزها در برنامه «مهمونی» به‌عنوان صداپیشه حضور دارد، تصویری از نقش عروسکی خود و بهرام افشاری که میهمان این برنامه بوده را به اشتراک گذاشته است.

مهران غفوریان بازیگرسینما که این روزها درکنسرت نمایش سی صد اجرا دارد، با انتشار ویدیویی از خود درباره این کنسرت نمایش گفته نمایش «سی صد» یک کار خاص است که شاید چند سال یک بار اتفاق بیفتد. امیر جدیدی عزیز من را به این کار دعوت کرد و از او ممنونم که در این نقش به من اعتماد کرد. فکر کنم آخرین باری که روی صحنه نمایش رفته‌ام ۱۵ سال قبل بود. درباره سهراب و تهمورس پورناظری هم باید بگویم این دو زمانی که ساز می‌نوازند گویا یک کار جادویی انجام می‌دهند و من هر دو این عزیزان را دوست دارم. به نظرمن کنسرت نمایش سی صد یک کار حرفه‌ای و قدر است که همان‌طور که اشاره کردم هر چند سال یک بار اتفاق می‌افتد. من از مردم عزیزم دعوت می‌کنم این کنسرت نمایش را ببینند و ما را دلگرم کنند. البته استقبال خوبی از این کار صورت گرفته است.
تهمورس پورناظری هم از تمدید این کنسرت نمایش در تاریخ‌های ۲۴ و۲۳ تیرماه خبر داده است.

بهزاد عبدی آهنگساز، با انتشار ویدیویی از نخستین آیین تئاتر و موسیقی علی معلم (تندیس حافظ) گفته است «از این اتفاق که برای اولین بار در جشن حافظ رخ داده بسیار خوشحالم و امیدوارم ادامه دار باشد. جشن حافظ یک برنامه خصوصی است و در سطوح بسیار بالایی برگزار می‌شود و من این افتخار را داشتم اولین موسیقی فیلمی که ساختم و موفق به سیمرغ شد، استاد عزیزم مرحوم علی معلم تهیه‌کننده آن بود که در جشن حافظ سال ۹۴ این تندیس را دریافت کردم.امیدوارم این جشن تئاتر و موسیقی هم موفق ظاهر شود و گام‌های بعدی را مصمم‌تر بردارد.» این مراسم فرهنگی با دبیری امید معلم اول مرداد ماه در تهران و با اعلام برگزیدگان بخش‌های مختلف رشته‌های تئاتر و موسیقی برپا خواهد شد.

کیومرث مرادی تصویری جدید از کهکشان‌ها را منتشر کرده که بازتاب بسیاری داشته و در شرح آن نوشته: «این عکس را ببینید و به تعصب‌ها، لجاجت‌ها، دروغ گفتن‌ها، ریاکاری‌ها، فریب‌ها، خیانت‌ها، ترس‌ها و عمق بی‌فرجام دشمنی‌ها فکر کنیم.
این تصویر می‌گوید که هیچ کس برتر از کسی نیست، هیچ کس. این هیچ کس انسان نام دارد که کوچک است با همه کارهایی که می‌کند. جهان امروز، جهان خودخواهان و جنگ افروزان، جهان تلخ گویان و متعصبان حالا ببینند که چقدر کوچک اند. علم به ما چیزهای زیادی می‌آموزد، ای کاش... ای کاش چشم بینا...گوش شنوا داشته باشد این انسان.»

بهاره کیان افشار تیزری از فیلم سینمایی «طلا خون» را منتشر کرده. فیلمی با بازی شهاب حسینی و نویسندگی و کارگردانی ابراهیم شیبانی که در حال اکران است.داستان طلاخون روایتی از یک پرونده جنایی و خانوادگی است.

■ **دیگه چه خبر!**

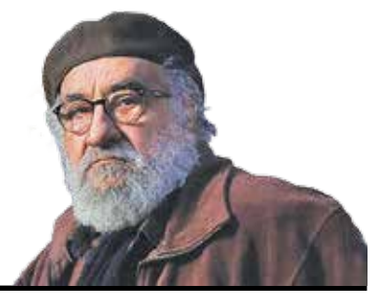
اولین قسمت از سریال «روزی روزگاری مریخ» در شبکه نمایش خانگی منتشر شد. خبری که بهادرملکی، بازیگر این سریال منتشر کرده. کارگردانان این فیلم پیمان قاسم‌خانی و محسن چگینی هستند و به تهیه‌کنندگی محسن چگینی. طراح و نویسندگی این کار را هم پیمان قاسم‌خانی برعهده داشته است.

گالری ثالث از استقبال بسیار خوب از نمایشگاه کامبیز درمبخش اشاره کرده و نوشته «با توجه به استقبال مخاطبان از نمایشگاه شاعر خط‌ها آثار کامبیز درمبخش، این نمایشگاه تا ۲۲ تیر امروز تمدید شد.
گالری اکنون با همکاری گالری طراحان آزاد، نمایشگاه «جنگ و چنگ» را برگزار می‌کند. نمایشگاهی با آثار هنرمند آلمانی کارین هورلرو احمد رفیع. این نمایشگاه ۲۱ تیرماه گشایش یافت و تا ۲۹ تیرماه ادامه دارد.

■ **در دنیای ادبیات**

محمدرضا ترکی نویسنده و شاعر ایرانی تصویری از جلال آل احمد منتشر کرده و در شرح آن نوشته «چند سال قبل مجسمه‌ای زیبا و آبرومند از مرحوم جلال آل احمد در ابتدای بزرگراه آل احمد قرار داشت که گویا به‌دلیل بلایای ارضی و سماوی از بین رفت. اخیراً سردیسی فلزی به جای تندیس قبلی که از جنس فایبرگلاس بود، قرار داده شده است. این سردیس نه تناسبی با عظمت و جلال آن مرحوم دارد و نه فضایی چشم نواز در محل نصب مجسمه ایجاد می‌کند. اگر شهرداری پول کافی برای ساخت یک اثر نفیس و آبرومند ندارد، بهتر آن است بودجه عمومی را این طور به باد فنا ندهد.

ترکیب جوانان و باتجربه‌ها برای اداره صداوسیما مناسب‌تر است

داریوش ارجمند: نمی‌توانم بگویم جوانی که تجربه ندارد خوب نیست و از طرفی نمی‌توان فردی را که چهل سال است دارد کار می‌کند و تازه فهمیده رادیو و تلویزیون یعنی چه کنار گذاشت. باید صبر کنیم و ببینیم جوان‌ها چه کار می‌کنند؛ هنوز که اتفاقی نیفتاده است. اعتقاد دارم که ترکیب باتجربه‌ها در کنار جوان‌ترها برای اداره صداوسیما بهتر جواب می‌دهد. همه جای دنیا همین طور است. رسانه مثل فرزند یک نظام است و باید با شرایط روزگارش رشد کند؛ نه می‌شود فقط سن بالاها را نگه داشت که با دیدگاه‌های قدیمی رسانه را اداره کنند و نه می‌شود فقط جوان را گذاشت که با دیدگاه‌های جوانی بخواهند یک سازمان قدیمی را اداره کنند؛ این دو باید کنار هم باشند.

بخشی از گفت‌وگوی این بازیگر با خبرنگار ایسنا

دمی دیگر اما
عشق را به من بدهید
تا به دیوارهای جهان
خطّی
در امتداد خود بکشم.

شاعر فقید نازنین نظام شهیدی
(۱۳۳۳-۱۳۸۳)

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در آیین تجلیل از بانوان و فعالان عرصه عفاف و حجاب:

حجاب و عفاف جزئی از ذات هویت ایرانی است

فرهنگ

آیین تجلیل از بانوان و فعالان عرصه عفاف و حجاب با حضور محمدمهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در سالن سینمایی این وزارتخانه برگزار شد. اسماعیلی در بخشی از این مراسم ضمن تأکید بر اصل گفت‌وگو با مردم بخصوص نسل جوان گفت: «باید بتوانیم با زبان هنر از طریق سینما، تئاتر و دیگر گونه‌های هنری این موضوعات را تبیین کنیم همچنان که اخیراً شاهد موج جهانی توجه یک سرود در استغاثه به امام زمان (عج) بودیم که موج جهانی آن شکل گرفت و این همه به خاطر زبان هنر در این زمینه بود. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در دوره جدید، زبان هنر را در خدمت تعالی این مفاهیم ارزشمند قرار خواهد داد.» اسماعیلی حجاب و پوشش را یک موضوع هویتی برای جامعه ایران دانست و با تأکید بر اینکه ایران بزرگ‌ترین سابقه تمدنی دنیا را در زمینه پوشش دارد، تأکید کرد: «اصل پوشش و پذیرش آن موضوعی است که با تاریخ و هویت ما گره خورده است، تصویر زنان ایرانی دوره هزاره قبل از میلاد در موزه‌های تاریخی نشان می‌دهد ما چنین هویت مهمی داشته‌ایم.» رئیس شورای هنر، نگاه تمدنی ایرانیان به حجاب را یک نگاه عفیفانه معرفی کرد و افزود: «موضوع حجاب و عفاف با تار و پود جامعه ایرانی درهم آمیخته شده است و دشمن تلاش می‌کند این موضوع هویتی را به یک مسأله سیاسی تقلیل دهد، چرا که حس می‌کند با ایجاد دوگانگی، باعث گسست در جامعه ایرانی خواهد شد.» او حجاب و عفاف را بخشی از ذات هویت ایرانی دانست و گفت: «همان طور که عرق به جغرافیای ایران و زبان فارسی منحصر به قومیت نیست، حجاب و عفاف نیز بخشی از ذات هویت ایرانی است. نگاه وزارت فرهنگ در دوره جدید به موضوع پوشش از زاویه هویتی است و اگر امروز اروپایی‌ها و فرانسوی‌ها اعلام می‌کنند باید در برابر تهاجم فرهنگی امریکایی‌ها ایستادگی کنند، نشان می‌دهد این مسأله فقط ویژه ما نیست؛ بنابراین دچار یک فضای رسانه‌ای عجیب هستیم و همه واقعیات را آن‌گونه که می‌خواهند به جامعه ما منتقل می‌کنند.» اسماعیلی افزود: «حجاب و عفاف در جامعه ایرانی یک عنصر تاریخی هویت‌ساز است و زنان ایرانی از این عنصر هویتی حمایت می‌کنند و این موضوع شعار و تبلیغ نیست بلکه بازخوانی تاریخی این واقعه است که جامعه ایران نسبت به آن معتقد و به‌شدت عفیف هستیم.» عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی به واقعه مسجد گوهرشاد اشاره کرد و افزود: «این اتفاق یک مقاومت تاریخی برجسته مردان و زنان ایرانی در دوره سیاه پهلوی اول در مقابل حرکت‌های شبه‌مدرنیته‌ای است که توسط روشنفکران در دوران مختلف طراحی و درباره آن‌ها نظریه‌پردازی شده بود، قلمداد می‌شود که توسط یک مجری قلدر به نام رضاخان قرار بود اجرا شود.» وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی همچنین گفت: «بعد از ۹۰ سال از واقعه گوهرشاد هنوز تعداد کشته‌های این واقعه که از سوی رضاخان در مسجد گوهرشاد صورت گرفت مشخص نشده است؛ برخی تا دو هزار نفر تعداد این کشته‌ها را تخمین می‌زنند و این مردم در جوار ضریح امام رضا (ع) با خشونت به گلوله بسته شدند، چرا که آن‌ها با قانون الزام کشف حجاب مقابله می‌کردند.» در ادامه این مراسم حجت‌الاسلام ارباب سلیمانی مشاور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در امور روحانیت با تأکید بر اینکه دشمن عفت و حیا را هدف قرار داده است، بیان داشت: «دشمن می‌داند اگر حیا را هدف قرار دهد چون رأس همه خوبی‌ها است و نهاد خانواده با حیا و عفت است که می‌تواند بقا پیدا کند بر همین اساس برای تزلزل بنیاد خانواده و جامعه با حیا و عفت مبارزه می‌کند.»

تصویری از هوشمندی های یک فرمانده شهید

پیشنهاد

فرشاد رضایی‌نامدار
روانشناس و مشاور خانواده

فیلم «منصور» نگاهی به زندگی شهید سرلشکر منصور ستاری، فرمانده نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران دارد. با تماشای فیلم منصور تصمیم گرفتم شخصیت ترسیم شده از این شهید ارجمند را از دیدگاه روانشناسی، بویژه از دیدگاه مهارت‌های زندگی، جرأتمندی، قاطعیت و حل مسأله معرفی و پیشنهاد کنم.

این فیلم، ایام پس از شروع جنگ تحمیلی بین ایران و عراق را روایت می‌کند. سکانس اول فیلم، با صحنه ناله و شیون افراد محلی که عزیزان‌شان را در بمباران عراقی‌ها از دست داده‌اند، شروع می‌شود و شهید ستاری و مقامات نیروی هوایی برای دلجویی از بازماندگان حمله عراقی‌ها در صحنه حاضر می‌شوند.

در طول داستان شاهد هستیم که فرمانده نیروی هوایی با وجود تذکرات مقامات محلی برای حفظ جان خود، در آنجا حاضر می‌شود. با اینکه مردم داغدار از آنها روی برمی‌گردانند و سنگ‌پرانی می‌کنند، این اتفاقات مانع حضور وی در صحنه نمی‌شود. تیمسار ستاری جرأتمندانه و مسئولیت‌پذیرانه همه مصائب را به جان می‌خرد و میان مردم می‌رود و پس از عرض تسلیت به آنها، به یکی از مقامات مسئول می‌گوید: «خیلی بد است که مسئولیت سقوط شهر را گردن ما انداختید.» این جمله کوتاه، در واقع به اشتراک گذاشتن هیجان، احساس و فکر تیمسار ستاری، با فرد مقابل است؛ مهارتی که اغلب در فرهنگ‌های شرقی، آموزش و تمرین داده نمی‌شود.

■ **منصور**
■ **کارگردان: سیاوش سرمدی**
■ **تهیه‌کننده: جلیل شعبانی**

از دیگر جلوه‌های رفتار قاطعانه و جرأتمندانه شهید ستاری این است که با صراحت لهجه به معاون شرکت مسئول تعمیرات می‌گوید: «به رئیستون بگویید ستاری گفت، تا زمانی که حداقل نصف این هواپیماها تعمیر نشوند، نیروی هوایی یک دلار هم پرداخت نخواهد کرد.» اما درس آموختنی این رفتار، برای ما که همواره تعارفات ورد زبانمان است، چیست؟ در واقع ما در اینجا رفتاری به دور از تعارف را شاهد هستیم. تیمسار ستاری به‌صراحت، تکلیف و موضع خودشان را با عملکرد طرف مقابل روشن می‌کنند. این یک مهارت بسیار کارساز و کاربردی برای هر فردی در زندگی روزمره است که بتواند با طرف مقابل خود به‌صراحت پیرامون مسائل مختلف چون مسائل مالی، اخلاقی و... مذاکره، تبادل نظر و اتمام حجت کند.

در قسمتی دیگر از فیلم، شهید ستاری در نشستی که با دلال ترک برای تهیه هواپیما از اوگاندا داشته، می‌گوید: «ما حتما باید هواپیماها را ببینیم و از سلامت آنها مطمئن شویم؛ چرا که شرایط مالی‌مان جوری نیست که ریسک کنیم؛ بنابراین سرهنگ غلام‌پور را به منظور بررسی می‌فرستم.» با اینکه سنت تعارف در فرهنگ ما، سنتی پسندیده و غالباً حاکی از احترام است، گاهی در شرایط حیاتی گرفتار تعارفات شدن، مشکل‌آفرین است.

نکته بسیار جالبی که در سراسر فیلم به‌خوبی دیده می‌شود، تمرکز بر «حل مسأله» توسط تیمسار ستاری است؛ آن هم در شرایطی که بدترین فشارها به سیستم نیروی هوایی وارد می‌شود. او رویکرد «جرأتمند» و «مسئول» را انتخاب و با مسائل به صورت کاملاً «فعالانه» برخورد می‌کند. در حالی که می‌توانست مسئولیت شرایط موجود را به گردن دیگران بیندازد. رویکرد ستاری در گذر هوشمندانه و «راه‌حل محور» از مصائب مادی و معنوی در این فیلم، ستایش‌برانگیز است.

در اغلب سکانس‌های فیلم، به‌درستی شاهد رفتار جرأتمندانه تیمسار ستاری هستیم، دیالوگ‌ها بسیار کوتاه و قدرتمندانه ادا می‌شوند. در علم روانشناسی هم بیان می‌شود، کلامی اثربخش است که کوتاه و دارای استدلال باشد.

روشن است که رفتار جرأتمندانه گاه تبعاتی دارد. در این فیلم هم از ابتدای فیلم که تیمسار ستاری تصمیم می‌گیرد در برابر سیستم ناسالم و فاسدی بایستد که هدف و منافعش در خرید از خارج است، به شیوه‌های مختلف تحت فشار قرار می‌گیرد و تهدید می‌شود؛ اما با آگاهی از همه این تبعات، در مسیر خود پیش می‌رود و در نهایت به نتیجه‌ای خیره‌کننده می‌رسد.

دیدن تئاتر شریف

ضدآفتاب مرغوب

بهاءالدین مرشدی
داستان‌نویس

تئاتر دیدن را دوست دارم. اصلاً آدم وقتی در سالن تئاتر می‌نشیند انگار وارد دنیای دیگری شده. دنیایی عجیب و پیچیده با سرنوشت‌هایی غریب. آدم‌ها همان آدم‌های زندگی روزمره خودمان هستند اما انگار جور دیگری زندگی می‌کنند و جور دیگری فکر می‌کنند. جوری عجیب و غریب. خیلی وقت بود که تئاتر دیدن برایم آرزوی محالی بود. کرونا آمده بود و آدم نمی‌دانست که چه کار باید بکند. تئاتر کار کند، نکند. این است که بالاخره تصمیم گرفتم به تئاتر بروم. تالار مولوی همیشه تجربه‌ها را نشان می‌دهد. تئاتری که همیشه شریف بوده و فکر می‌کنی این تجربه‌ها آینده تئاتر ایران هستند اما از بودن تا شدن همیشه فاصله است. شما تجربه می‌کنید و آینده ممکن است با شما یار نباشد. شما در زندگی حل می‌شوید. زندگی گاهی و بیشتر از گاهی با شما نامهربان است و شما می‌مانید و تجربه‌هایی که تمام شده‌اند. نمایش «گردن» به‌نویسندگی و کارگردانی آرمین حمدی‌پور روی صحنه «تالار مولوی» بود با پنج بازیگر: محمد مطهری‌پور، شراره منصورآبادی، پوریا احمدی، رعنا شبانکاره و شاداب مهدی‌یار. نمایشی که به گفته بروشور کار بهترین تئاتر به انتخاب منتقدین و مخاطبین اولین «جشنواره تئاتر هامون» بوده است. به گمان من منتقدین و مخاطبین جشنواره «هامون» بهترین انتخاب را داشته‌اند و تئاتری به معنای واقعی کلمه تئاتر را انتخاب کرده‌اند. از همان متن اگر بخواهیم شروع کنیم می‌بینیم نویسنده بزنگاه‌های یک زندگی روزمره را خوب شناخته و از آنها استفاده کرده است. یک واقعیت تکه تکه که

هر یک از شخصیت‌ها راوی آن هستند. واقعیت که معنایی چند تکه دارد. همان حرف پیتر بروک که هفته پیش درباره‌اش حرف زدم در این نمایش هم خودش را به‌خوبی نشان می‌دهد: «واقعیت کلمه‌ای است با معانی مختلف.» این است که بالاخره کدام‌یک مقصر است؟ جوان شخصیت دارد واقعیت را بازگو می‌کند؟ آدمی موجودی است پیچیده و همین پیچیدگی آغازی است برای درام و نویسنده این را خوب می‌داند. اما نویسنده که کارگردان هم هست می‌داند که برای یک درام همین تعلیق‌ها کافی است تا مخاطب با او همراه باشد. همین تعلیق و کشمکش کافی است تا مخاطب به دیدن چیزی فراتر از آن احتیاج نداشته باشد. این است که در صحنه فقط یک خط نوری داریم و پنج بازیگر و دیگر هیچ خبری از دکور و طراحی صحنه نیست. این یعنی کارگردان می‌داند که درامش با اتکا به بازی بازیگرها می‌تواند بیشترین تأثیر را بر مخاطب بگذارد. این است که توانش را گذاشته روی بازیگرها و طراحی حرکت‌ها تا با کمترین حرکت بیشترین تأثیر را به نمایش بگذارد. کشمکش کلامی و فکری‌ای که در این درام وجود دارد کارگردان را از هرگونه حرکت اضافه‌ای بی‌نیاز کرده است. شاید اگر همین متن در فضایی رئالیستی اجرا می‌شد چنین تأثیری بر مخاطب نداشت. شاید کلمه شریف بهترین و مناسب‌ترین واژه‌ای باشد که بتوان برای این نمایش به کار برد. نمایش شریفی که شما را با آدم‌های داستانش همراه می‌کند.

شادکامی مسئولیت‌پذیری

یک فنجان چای

آزاده سهرابی
روانشناس

مسئولیت‌پذیری یکی از تکالیف سخت بشر است. تکلیفی که نه در ژن او نهفته شده و نه در ماهیت وجودی او. مسئولیت‌پذیری چیزی است که در تکامل بشر و به دنبال متمدن شدن او و جمع‌گرایی بیشتر بر انسان تکلیف شده است. انسان غارنشین بیش از هر چیز میل به بقا در نهادش حک شده بود و تا بعدترها نیز! اما امروزه تصور زندگی اجتماعی بدون مسئولیت‌پذیری کاری دشوار است هر چند مسئولیت‌پذیر بودن هم چندان کار ساده‌ای نیست. با این همه پژوهش‌های متعدد روانشناسی ثابت می‌کند که سعادتمندی و احساس شادکامی افراد وابستگی مثبت و بالایی با مسئولیت‌پذیری و همبستگی منفی با مسئولیت‌گریزی دارد. به معنای دیگر شما ممکن است در رفاه زندگی کنید اما احساس شادی نداشته باشید، خود را تنها و بی کس تصور کنید، بدون قرص‌های خواب نتوانید شب‌ها چشم روی هم بگذارید و... در این صورت شاید باید دنبال این بگردید چه میزان در زندگی مسئولیت کارها و عواقب کارهای خود، روبه‌رو شدن با چالش‌ها و پیدا کردن راه حل‌ها را می‌پذیرید و چقدر درباره همه ناکامی‌ها و مشکلات زندگی دیگران را مقصر می‌دانید! شاید باید برگردید به اینکه چقدر واقعیت سنجی شما درست کار می‌کند! واقعیت سنجی به این معنا که دست از انکار کردن برداشته باشید چون در پس انکار کردن بیش از هر چیز رنج شخصی نهفته است و این رنج عدم شادکامی را به همراه دارد. واقعیت سنجی یعنی شناخت محدودیت‌های محیط و شناخت محدودیت‌های خود. یعنی اگر در مسیر به مانعی برخورد کردیم بدون انکار وجود آن مانع یا دلیل‌تراشی برای آنکه ایجاد مانع را به زمین و زمان نسبت بدهیم جز انتخاب مسیر غلط خودمان، ببینیم مسیر را چگونه باید اصلاح کرد. واقعیت سنجی یعنی گاهی لازم است صورت‌مان با تلخی واقعیت مواجه شود و سیلی بخورد و درد بگیرد! اگر به مسئولیت‌پذیری بازگردیم و به کسی که احساس شادکامی ندارد، این فرد باید برگردد و ببیند در ارتباط با دیگران چه میزان منصف است. (چه میزان در کارها و ارتباطاتش موفق است. موفقیت قطعاً ربط چندانی به درآمد و جایگاه و پول و ثروت ندارد.)

انسانی که مسئولیت‌پذیر نیست به جز رنج شخصی که بیشترین نمودش در فقدان شادکامی است، می‌تواند عده زیادی را رنج بدهد و هزینه زیادی روی دوش یک جامعه بگذارد که نمونه‌های متعدد آن را این روزها در اطراف‌مان می‌بینیم. وقتی کسی پیامد رفتارش را نمی‌پذیرد در واقع رنج مضاعف و هزینه روی دوش دیگران می‌گذارد. ما انسان‌ها این حق را داریم که به ما احترام گذاشته شود اما شاید بخشی را که فراموش می‌کنیم این است که مسئولیت داریم تا این احترام را با احترام به دیگران برای خود به دست بیاوریم. اما ما عموماً طلبکار نبود آن احترام از سوی دیگری هستیم بدون نگاه کردن به زنجیره رفتار خود.

برای اینکه بحث ملموس‌تر شود شاید بد نیست نگاهی به حضور یا عدم حضور مسئولیت در ازدواج داشته باشیم. در یک ازدواج شاد، بدون تردید دو طرف انتظارات‌شان از یکدیگر شفاف و روشن است و مرزهای مشخصی برای یکدیگر تعیین کرده‌اند و مسئولیت احترام به آنها را پذیرفته‌اند. مسئولیت شفاف کردن انتظارات و توقعات و پایبندی به آنها را. برای همین هر جا کدورتی پیش بیاید می‌شود به این انتظارات برگشت و مرزهایی اگر زیر پا گذاشته شده از طرف طرفین مورد پذیرش قرار بگیرد و پیامدهای آن از جمله عذرخواهی یا جبران آن پذیرفته شود. در چنین زندگی‌ای افراد احساس ارزشمندی، آزادی و عزت نفس و احترام دارند و برای همین شادکامی نیز به دنبال این عوامل ایجاد می‌شود. شاید برای همین است که واقعیت سنجی فردی که برای زندگی مشترک انتخاب می‌کنید و سنجش مسئولیت‌پذیری او می‌تواند پیش‌بینی کننده مناسبی برای پایداری و سعادتمندی ازدواج‌تان باشد.

عکس نوشت

مجله نشنال، با انتشار چند عکس کمتردیده شده گزارشی از سیر تحول «مسجدالحرام» منتشر کرد و نوشت: در قرن بیست‌ویکم میانگین سالانه حدود دو میلیون زائر از سراسر جهان به مکه سفر کردند، جمعیتی که ویروس کرونا آن را در سال ۲۰۲۲ به کمتر از نصف رساند. / نشنال